

opusdei.org

Evangelium je radost, nemá se hlásat s temnou tváří

Pro katechezi tohoto týdne zvolil papež František plody Ducha svatého. Zastavil se zvláště u těchto dvou: radost a pokoj, které se nikdy nevyčerpají.

27.11.2024

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Poté, co jsem hovořil o milosti posvěcující a poté o charizmatech, bych se dnes rád zaměřil na třetí skutečnost. Za prvé, milost posvěcující; za druhé, charismata; a co je to třetí? Skutečnost spojená s působením Ducha svatého: „ovoce Ducha“. Zvláštní věc. Co to jsou tyto plody Ducha? Svatý Pavel nabízí jejich seznam v Listu Galátanům. Píše: „Ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost, sebeovládání“ (5,22). Je jich devět; to jsou „plody Ducha“. Ale co je to vlastně „ovoce Ducha“?

Na rozdíl od charismat, která Duch dává, komu chce a kdy chce, pro dobro církve, *plody Ducha* - opakují: láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost, sebeovládání - jsou výsledkem spolupráce mezi milostí a naší svobodou. Tyto plody vždy vyjadřují tvořivost člověka, v němž „víra působí skrze lásku“ (Gal 5,6), někdy

překvapivým a radostným způsobem. Ne každý v církvi může být apoštolem, ne každý může být prorokem, ne každý může být evangelistou, ne každý; ale každý bez rozdílu může a musí být laskavý, trpělivý, pokorný, tvůrce pokoje atd. Všichni však, ano, musíme jednat s láskou, musíme být trpěliví, musíme být pokorní, tvůrci pokoje a ne válek.

Mezi plody Ducha, které apoštol vyjmenoval, bych rád zdůraznil jeden z nich a připomněl úvodní slova apoštolské exhortace *Evangelii gaudium*: „Radost z evangelia naplňuje srdce a celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo se jím nechají spasit, jsou osvobozeni od hříchu, od smutku, od vnitřní prázdnoty, od izolace. S Ježíšem se radost vždy rodí a obrozuje“ (č. 1). Někdy nastanou smutné chvíle, ale vždy je tu pokoj. S Ježíšem je přítomna radost a pokoj.

Radost, ovoce Ducha, má s každou jinou lidskou radostí společný určitý pocit plnosti a spokojenosti, který vzbuzuje přání, aby trval věčně. Ze zkušenosti však víme, že se tak neděje, protože všechno tady dole rychle pomíjí. Všechno plyne rychle. Vzpomeňme si společně: mládí - to rychle pomine -, zdraví, síla, hojnost, přátelství, lásky... Trvají i sto let, ale pak ... už ne. Vše rychle pomíjí. Na druhou stranu, když tyto věci nepominou rychle, po nějaké době už nestačí, nebo dokonce začnou nudit, protože, jak řekl svatý Augustin Bohu: „Stvořil jsi nás pro sebe, Pane, a naše srdce jsou neklidná, dokud nespočinou v tobě.“[1] Existuje neklid srdce, které hledá krásu, pokoj, lásku a radost.

Radost evangelia, evangelijní radost, se na rozdíl od jiných radostí může každý den obnovovat a stát se nakažlivou. "Pouze setkáním - nebo opětovným setkáním - s Boží láskou,

která se proměňuje ve šťastné přátelství, jsme vykoupeni z našeho izolovaného vědomí a sebestřednosti. [...] V tom spočívá zdroj evangelizačního působení. Pokud totiž někdo přijal tuto lásku, která mu vrací smysl života, jak se může zdržet jejího předávání druhým?“ (*Evangelii gaudium*, 8) To je dvojitá charakteristika radosti, která je ovocem Ducha: nejenže nepodléhá nevyhnutelnému opotřebení časem, ale znásobuje se tím, že se o ni dělíme s druhými! Pravá radost se sdílí s druhými a je také nakažlivá.

Před pěti stoletími žil - zde v Římě - světec jménem Filip Neri. Do dějin se zapsal jako světec radosti. Slyšte dobře: světec radosti. Chudým a opuštěným dětem ve své oratoři říkával: „Děti, buďte radostné, nechci skrupule ani sklíčenost, stačí mi, že nehřešíte.“ A také říkával: „Buďte hodní, pokud můžete!“ Méně známý je však zdroj, z něhož jeho radost

pramenila. Svatý Filip Neri měl takovou lásku k Bohu, že se někdy zdálo, že mu srdce pukne v hrudi. Jeho radost byla v plném slova smyslu plodem Ducha. Světec se účastnil jubilea roku 1575, které obohatil o později pěstovanou praxi návštěvy sedmi bazilik. Ve své době byl skutečným evangelizátorem skrze radost. A měl to, co měl i Ježíš, který vždy odpouštěl, odpouštěl všechno. Možná si někteří z nás pomyslí: „Ale já jsem udělal tenhle hřích, a ten mi nebude odpuštěn...“ Dobře poslouchejte: Bůh odpouští všechno, Bůh odpouští vždycky. A to je ta radost: že nám Bůh odpustil. A kněžím a zpovědníkům vždycky říkám: „Odpusťte všechno, moc se nevyptávejte a odpusťte všechno, všechno a vždycky.“

Slovo „evangelium“ znamená radostná zvěst. Proto ji nelze sdělovat s protáhlými tvářemi a temným výrazem, ale s radostí toho,

kdo našel skrytý poklad a drahocennou perlu. Vzpomeňme si na povzbuzení, které svatý Pavel adresoval věřícím církve ve Filipech a které nyní adresuje nám všem - a které jsme dnes slyšeli -: „Vždy se radujte v Pánu, opakují: radujte se. Ať je všem známa vaše dobrota.“ (Flp 4,4-5)

Drazí bratři a sestry, radujte se s Ježíšovou radostí v srdci. Děkuji.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
evangelium-je-radost-nema-se-hlasat-s-
temnou-tvari/](https://opusdei.org/cs-cz/article/evangelium-je-radost-nema-se-hlasat-s-temnou-tvari/) (15.04.2025)